

כנגד נראה לר' ופיקר לפרו ומכאובי אינו מפני הנגף והחולי שלי אלא רק מפני כי מרחוק ד' נראה לי שאז כאשר פגע בי מדכיד אז אינני באפשר לעסוק בד"ת ומרחוק ד' נראה לי חס פיקר לפרו.

במד' דמשי"א אוח ליו, מניין שמציינין קצרות משי"א מהבא וטמא טמא יקרא טומאות קוראות ואומרות לו פרוש, ר"ל מהבא וראש פלס אדם ובנס אללו ליון, ר"ל מהבא וסודעת להם את הדרך אשר ילכו, וי"ל למס לן ג' דרשות בלא די לטובת ממקרא ח' ומס מוסיף חד על חב"ד, וי"ל ב"ס דמשלש טעמים יש לפשות ליון ומלכא על הקצרות, ח' לאפרושי הכהנים מאסורא ואנשים פסורים ידמו ששם קבר, ב' למפן ידמו ששם קבר איש חלקים ולצדיקים יש ניוח נפש אם מחפלים על קברם וצפרע כי הוא מקום קדוש ותפלתו נשמעת, ג' למפן ידמו ששם נקבר איש וסוף אדם למיתה, וכמ"ס (קסלה ז' ב') עוב ללכת אל בית האבל וגו' והחי יחן אל לבו כי גם פליו יעבור כוס ויכרסר בחשו' וישוב אל ד' ויש מניין שמציינין קצרות משי"א מהבא וטמא טמא יקרא טומאות קוראות לו ואומרים לו פרוש ר"ל זה סממס הראשון שאמרנו כדי שלא יטמאו פסורים, ר"ל מהבא וראש פלס אדם ובנס אללו ליון ר"ל הוא מוסיף על טעם הראשון ואמר כדי שיחפלו שם ח"ש ובנס אללו ליון לרמז לאנשים מצוינים בהלכה ואדם הוא מדרגה גדולה כי מרמז על אחדות כי אין לו לשון רבים כמו אנוש ברבים אנשים וכו' כידוע, ור"י מוסיף על טעם ב' עוד טעם כדי שסחי יחן אל לבו ח"ש ר"ל מהבא וסודעת להם את הדרך אשר ילכו ב"ס ר"ל פ"י ידמו כי גם הם ילכו בדרך הזו ולא לפולס יחי' ופחיד ליון, דו"ח כמאמר החנא הסתכל בשלש דברים וכו'.

ועי"ל דכל ח' מוסיף על אידך דאם משום טומאה לאפרושי מאיסורא בלא יש דעות דקברי צדיקים אינם מעמאים וא"כ ל"ס צריך לציון, פ"י משום להסתפלל שם וכנ"ל, ואידך אמר אי משום טומאה אין נפ"מ דוקא בטומאת המת וא"ל לידע שקצרות אדם שמה פ"י אידך סממס וסודעת להם את הדרך אשר ילכו כדי שידמו שקצרות אדם הוא וסוף אדם למוח כנ"ל.

והזרתם את בני' מעומאחס ולא ימותו בטומאחס בטמאס את משכני אשר בחובם כ"ל טעמים (חסלים כ"ג) גם כי חלק בגי' ללמות לא אירא רע הכונה טעמ"ס בצפרי מוסר כי מי שאינו חסר טומאחס

מפורר למעלה שידונו אותו ג"כ וצפרע על ח"ח כמ"ס (בצרכות) שאם חטא ציוס אל חסרסר אחריו בלילס שבדלוי פשע חשו', וציוסר צריך ליזכר שלא לדבר על ציוס של ח"ח כי פ"י יש גנאי לאצותיו שגדלו בחי"סם גידולים רעים, וסנה "המטה" הוא רמז על הכנים ויו"ח, וז"ש שאל יספר אחר מיטתן של ח"ח כי פ"י מספרים רעס על ח"ח טמא כי מקורס סיונו מעתן ס"י רעס ח"י ופ"י סיו להו צנים רעים וזס ציון להס ולא ידבר רע על הצני' ואז"ל על ח"ח בצלמס וסבן.

ויצא הכסן אל מחוץ למחנה מכאן מוסר נפלא לאותן מנסיגים מורי סוראס שיושבים בציתס בשלס ובסשקמ ואינם משתדלים לחקן את המעוה לסדריך את הסס ולסורוחס את הדרך אשר ילכו ונות להס שלא ישמטו משום קלקול חף שידמו שרשים צסס רבים ואס לפשמים צסכרת סס רואים ושומעים מעבירות שנעשו צסיתר מראים פלמס באלו אינם רואים ואינם שומעים כדי שלא יטערכו לסוכיחס כי אולי לא ימלאו חן צפני שומעס ויסי' להס סססר ממון כי דורס דעים סוא, וסוא רועס את פלמו ולא את ססס פ"כ ציקס ממש רועס ישראל סנאמן סיפקוד ד' איס על ספרס אשר יצא לפניהס ואשר יצא לפניהס ר"ל כי צציתו צודאי לא יסי' רע וכל נגע לא יקרב אליו רק פליו גם לילך סחולס לראות מעשיסם ולכנוס צפוצי סקורס ולא לספלים פין אלא יצא לפניהס וגו' לסכות באגרוף רשע ולא יחוס על צבוד פלמו, וסנה ידוע ססרמצי"ן ז"ל שסככים סמס מנסי ססס ומורס סוראס כמ"ס יורו משפטין ליפקב וסורחך לישראל וזס ויאל סכסן אל מחוץ למחנס ססוא מחויב ללאת ולראות כגפי ססס, ומובן מפלמו שגס ססס מחויבים לסמוע צקולו ולפשות כפי אשר יאס כמו פסי' מוכרת סמלורע ללוות את סכסן סמטסר אוחו, ואס כרצ יוכיחו יודס על סאמת ויאמר כנגע נראה לי צצית ולא כאותן אנשי רשע שאס מוכיחין אותס ואומרים סול קורס מצין פינוך ופ"י רבים חללים ספילו כי מצין את מורס, וסוא רחוס יכפר פון וזכס צמסרס לכסן אשר יורס צאורים וסומים ובל"ג.

במסורה כנגע נראה לי פמ"ס צסספר סוף פ' לו ופ"ל סכונס פסמ"ס צכל צרחס לו צר דאס סקצ"ס שולח לו ח"י איזס צרס לבו לא דוס פליו רק על שאינו יכול לפצוד אז את צוראו ומס סר לו לסקצ"ס סמוכרת לסכות אוחו זס צר לו ח"ש

מטומאח קרי ר"ל אז בשעת גוססתו מחוך הכסלס
הרפדס וספחד ממלסימ בא לודי סולאח קרי, אמנס
מי שסולך צדרך יסער ומסער פלמו בחיו זוכס
ססכנינס בא למשכבו ומקבלס נשמחו כידוע.
ח"ש נפשי יסוצב סמחפלל כאשר חסוב נפשו למקור
מחלצחס ינחני צמנלי צדק ר"ל שלא יסי לס צער
כידוע ואמר גס כי אלך צניא ללמות ר"ל כגסיסס
לא אירע .רע"י, ורע נקרא אוחו פון כמ"ש צער
ואונק, וסול לא ירל מוחל כי אחס פמדי ססכנינס
חבל לקבל נשמחו כ"ל, ח"ש וסזרחס אח צני
מטומאחס סזסדרו חמיד עודס קיימיס צחייסס מטומאחס
ולא ימוחו צטומאחס כדי שצשעת מיחסס וגסיסחס
לא יצאו לסומאח חמורס כי פ"י צממאח אח משכני
אשר צחוכס כי לא די סמממאח פלמס אז אלל גס
ססכנינס אשר צאח לקבל סנשמה סמס דוחיס וסנשמה
סול משכן ד' כידוע, וד' יסער אוחנו מכל סניאח
וסומאח אמן.

א ח ר י

הספר

על הרב הגאון הישיש הצ' מו"ה פסח

זינגר ז"ל אב"ד קירבדרויף שנפטר

בע"פ לאחר חצות

[עמוס ח' י'] וסי ציוס ססול נאוס ד"ל וסבאחי
סשמש צלסריס וסחשכחי לארץ ציוס
אור וספכחי חגיכס לאבל וכל שיריכס לקינס וספלחי
פל כל מחניס שק ופל כל ראש קרחס וסמחי כאבל
יחיד ואחריתס כיוס מר. מורי ורצחי! לא פח ספור
וגס מי אנכי לסספיד אח גאון ישראל סנספר, וצפרע
וכי לריכיס לסספיד אוחו סלל די אחס אומריס
סנספר ס' ר' פסח זינגפר ז"ל וכל מי שיש לו
מוח צקדקרו יודע שעלס חושך צחלונוחינו ונשארנו
כלאן בלא רועס וסנני רועס רק לסורר אח ספס
ולקרוו פלינו ספ' ססחלנו צו ולפרס סמדי צפרשחינו,
ארחציא צא' צניסן מחו צניו של אסרן ולמס מזכיר
מיחתן ציוסיכ אלל מלמד שכשס שיוסכ"ס מכסר
כך מיחתן של לריקיס מכפרת, ויל"ד צמס שאמר
צא' צניסן מחו צניו של אסרן, ולמס לא אמר צקיור
למס מזכיר מיחתן ציוסיכ סל גס אחס ס' מחיס
ציוסיכ פלמו ס' קשס למס מזכיר מיחתן ויכיל לומר
ספסס סמלמד שכשס שיוסיכ מכסר כך מיחתן של
לריקיס מכסר, וי"ל פסמ"ש צנין דמפס לפרס סגמי

דמ"ק דחנן חחנל דצי נשיאח לא סו"ל צרי צמי
רחמי וסו"ל וציומל דאיתילוד מוח ר' חנן פתח פלי
סחי ספדנל סמחס לחוגס נספך ששון ויגון סודצקו
יחד צפח חנינחו נאנח צפח חנינחו נאנח חנינו,
ולכא' מס חידס לן סספדן כרי כל ספומדיס סס
ראו סחי' כן, אך כונחו דכנס סמקונן אמר (צקינס
ס') שצח משוש לצינו נספך לאבל מחולינו א"י נל
לנו כי חסאנו, ויש לסצין למס דוקל גצי קינס זו
אמר א"י לנו כי חסאנו, אך כרי דכנס שני פניני
מיחס לריקיס יס, דיש לריק שמה צפון סדור, ויש
סמה צפון פלמו דאין אדם לריק צארץ אשר יפסס
סוב ולא יחמל ואף צמסס ואסרן אחז"ל סנחמאח
מחו פ"ש, אך סוכחס לסכיר צאחס אופן מח ס'
סול מזמן מיחתו דכנס אחז"ל פחיס מזומנוח לסוכס
ופחיס מזומנוח לרפס, וגס אחז"ל דחוליס סקלקלס
צמקולקל ולכך צפ"צ נחרצ סביח פ"ל וי' ולכך אח
מח סלריק ציוס ססול פורעניח לו בלא"ס זס מרמו
סמה צפוניו לאבל אחס ס' לס' א"יחס סמחס גדולס
חחלס וא"כ כיון דסוי ויס סמחס לו מוכח ססול
פח רלון וסוכס לו וצפח רלון ל"ס רלוי לסזכיר לו
פון דכל סמציצין לו לא צמסרס מריפין לו וצפ"כ
סזס א"י צפוניו רק לכפר פל פון סדור ולכך גס
מיחתו סול לסוכס לפולס ולו סמזכס אח כל דורו
זכוח סרביס חלוי צו, וז"ש סמקונן דאח ס' מח
צזמן ססיל ויס סמחס וזס שצח משיס לצינו, נספך
לאבל מחולינו אז מוכח סלל ס' זס צפוניו רק א"י
לנו כי חסאנו סאנחנו חסאנו לא ס' פלמו רק
צפונינו סול, וז"ש סחי ספדן שרלס לסוכיס סלל
צפוניו סול מח רק צפון סדור ולכך כיון סחזינן כלן
ססמחס לחוגס נספך ששון ויגון סודצקו יחדי וק'
אך צפח חנינחו צשפס סנפסס לו חנינס וססרל
משמי' יס' אז נאנח וצפח חנינחו יס' נאנח חנינו
סלל כל סמציצין לו לא צמסרס מריפין לו מוכח
סלל צפוניו סול ורלוי לצכוח פלוי ציוסר פ"ש, וי"ל
לפרס צזס סמדרי ויבא אצרכס לססוד לשרס מסיכן
צא מר סמורי צא ר"ל ססספידס כי לא מחס
צפונס כי סלל צא מר סמורי ויס אשר ילחק מסר
נפשו לפקידס ויס סמחס ס' לסס כי סול זכוח
לכל ישראל וצודאי לא מחס צפונס אלל צפון אחריס,
נמלל דאח ס' מח ציוס ססול סמחס לו סול מח
צפון סדור כדי לכפר פליסס וסנס צני אסרן מחו
צא' צניסן סחי' ויס סמחס ויס סמיני למילואיס
וערש"י פ' סמיני כי פשר פערות נפל סיוס סזס
וצודאי